

Agitationsøjemed. Disse Lovforslag er jo Forslag, som Erhvervene ikke har haft Bud efter, og som Livet ikke har Brug for. Lad os lægge alt dette til Side, vil jeg sige til den højtærede Socialminister ved denne Lejlighed, og kom saa med det nærende Brød, som skal hjælpe i den vanskelige og uhyggelige Situation, som Erhvervene for Øjeblikket befinder sig i. Det er det, jeg vil bede den højtærede Socialminister om, dersom Ministeriet i det hele taget kan gøre det. Jeg sagde i Eftermiddags, og jeg vil gerne gentage det nu, at dersom Ministeren ikke kan fremsætte et saadant Lovforslag, saa erkend det rent ud. Det har nemlig den store Fordel, at saa kan Erhvervenes Repræsentanter maaske forhandle sig til Rette om at holde Hjulene, Maskineriet i Gang. Og jeg skal tilføje i Anledning af Ministerens almindelige Bemærkninger om, at man ikke maa vente, fordi man faar en socialdemokratisk Regering, at der saa skal komme en ny Guldalder, at det venter jeg heller ikke, men jeg er bange for, at der var adskillige af de Vælgere, som har anbragt det nuværende Ministerium paa det Sted, hvor det nu sidder, som troede paa denne Guldalder, og dersom det er Tilfældet, saa skuf dem ikke længere. Tiden er nu inde til at komme med dette Forslag eller ogsaa erkende sin Magtesløshed. Jeg erindrer, at man overfor den forrige Regering brugte et Udtryk i Retning af de „magtesløse Magthavere“. Dersom den nuværende Regering ogsaa skulde være „magtesløse Magthavere“ i dette vanskelige Spørgsmaal, lad saa Verden faa det at vide snarest muligt, for det er det sundeste for en forstandig Udvikling af Forholdene her i Landet.

Carl F. Madsen: Den ærede sidste Taler har gentagende rettet sine Udtalelser til Socialministeren, og nu sidst gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at den Maade, hvorpaa Socialministeren har publiceret Betænkningen fra Arbejdsudvalget, var meget uheldig, og at det maaske kunde have set anderledes ud, hvis det ikke var sket. I Anledning af disse Bemærkninger finder jeg Anledning til at rette et direkte Spørgsmaal til den ærede sidste Taler: Hvis denne Meddelelse fra Socialministeren ikke var fremkommet, vilde saa den ærede Taler i Dag have stillet sig anderledes til dette Lovforslag, end han stiller sig nu? Det er et rent og klart Spørgsmaal, som jeg gerne ønsker Svar paa.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) spurgte paa ny Regeringen, om

den var i Stand til paa virksom Maade at fremsætte andre Forslag til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden, og det ærede Medlem føjede til: Lad os faa ren Besked, om man kan eller ikke kan. Det ærede Medlem sagde endvidere: Lad ellers Arbejderne og Arbejdsgiverne træde i Forbindelse, saa finder de nok hinanden. Det forekommer mig, at det er nogle højst mærkelige Udtalelser, der her er fremsat. Der ligger paa vort Bord et Lovforslag, der gaar ud paa at bevilge 11 Mill. Kr. til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden. Det vil man ikke være med til af Grunde, som er fremført fra forskellige Sider: fordi man mener, at det alt sammen kan komme ind under Begrebet Nødhjælpsarbejde til reduceret Løn. Men samtidig kommer man og spørger Regeringen, om den har Evner til at fremsætte andre Forslag. Naar man stiller sig saaledes til det nu foreliggende Lovforslag, synes jeg, man er ganske urettiget til at spørge Regeringen, som man gør. Thi selv om Regeringen kom med andre Forslag paa 20 eller 25 Mill. Kr. eller et hvilket som helst andet Beløb — de skulde jo dog bruges til at imødegaa Arbejdsløsheden ved Iværksættelse af Arbejder —, maa man gaa ud fra, efter de Bemærkninger, der her er faldet, at Stillingen vilde blive akkurat den samme til et hvilket som helst andet Forslag. Det er altsaa efter min Formening kun Talemåder, man bruger, for at søge at komme bort fra det Lovforslag, som ligger her, og som jo er i Stand til at bringe Arbejde til adskillige Tusinder i længere Tid.

Der tales dernæst, som jeg sagde før, om, at hvis Regeringen erkender, at den ikke kan stille andre Forslag, kan Arbejderne og Arbejdsgiverne træde sammen, og saa finder de nok hinanden. Hvad skulde de træde sammen om? — medmindre det er den samme Tanke, som gaar igen, at de skal træde sammen, for at Arbejderne under saadanne Forhandlinger skal indgaa paa en Lønreduktion, vel sagtens ogsaa paa 15 pCt. eller paa 20 pCt., eller hvor meget de Herrer nu har tænkt sig, at en Lønreduktion skulde andrage.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var i øvrigt inde paa samme Tankegang, men fremkom med sine Udtalelser paa en anden Maade, idet han motiverede det med, at naar Kronen stiger og Varerne falder i Pris, maa Lønnen gaa ned som Følge heraf. Jeg vil gerne i den Anledning, som her er givet, erindre om, at det jo ikke er